

ת"פ 16947/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 16947-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט עמית מיכלס	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
פלוני	

בשם המאשימה: עו"ד נעמה לסרי

בשם הנאשם: עו"ד אסף שלם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מנומקת, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם, בתאריך 21.6.2020, בסמוך לשעה 04:46, שהו במועדון ה"דזרט" בראשון לציון הנאשם וטוהר, שהייתה בת זוגו מזה כחמש שנים ושממנה נפרד מספר שעות קודם לכן. משהבחין הנאשם שטוהר משוחחת עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה, פנה אליה והשניים יצאו אל מחוץ למועדון ושוחחו ביניהם. בשלב מסוים סטר הנאשם בחוזקה על לחיה של טוהר והצמיד את ראשו בחוזקה לראשה, תוך שאמר לה "לא לדבר" ושיפגע בה. לשמע הדברים החלה טוהר לבכות והתרחקה מהנאשם. במקום שהו באותה עת עדי ועומר. משהבחינו השניים במתרחש הציעו לטוהר ללוותה לרכבה, וטוהר נענתה להצעה. בשעה שצעדו לכיוון הרכב, צעד הנאשם, יחד עם אחרים, אחרי טוהר וצעק לעברה לעצור. משהגיעה טוהר לרכבה, התיישבו הנאשם והאחרים מסביב לרכבה, כאשר בשלב מסוים אחז הנאשם לבנה בידו ומנע מטוהר לעזוב את המקום, עד אשר הגיעה ניידת משטרה למקום.

3. לבקשת ב"כ הנאשם ונוכח גילו הצעיר במועד ביצוע העבירות, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. ביום 19.12.2022 ניתן תסקיר שירות מבחן, אשר לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, זאת בשל אי נטילת אחריות למעשים, גם לאחר שהורשע.

4. לאור עתירת המאשימה להטלת עונש מאסר בעבודות שירות, הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות,

ומחוות דעת שהתקבלה ביום 6.2.2023 נמצא שהוא כשיר לרצות מאסר בדרך זו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועמדה על נסיבותיו החמורות של המקרה, על אף שמעשי הנאשם לא הותירו חבלות. לדבריה, הנאשם ניהל את ההליך עד תום ולא נטל אחריות על מעשיו עד עצם היום הזה. בנסיבות המקרה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר, ולמקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, באופן שיוטלו עליו 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, זאת לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

6. מנגד, הפנה ב"כ הנאשם לנסיבות המקלות של הנאשם, לרבות גילו הצעיר, עברו הפלילי הנקי, שירותו הצבאי המלא והעובדה שהשתלב בשוק העבודה. נטען שהנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ואף היה מוכן לשקול להשתלב בהליך טיפולי. לדבריו, הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות עלול לפגוע בעתידו, שיקומו ומקום עבודתו. ב"כ הנאשם הסתייג ממתחם הענישה שהציעה המאשימה בטענה שהוא מופרז לחומרה בנסיבות המקרה, וביקש לקבוע מתחם ענישה שתחתיתו במאסר מותנה.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, וביקש "להתנצל על הסיטואציה" במסגרתה התעצבן והרים את קולו. הנאשם אף ביקש מבית המשפט להתחשב בו נוכח הפגיעה האפשרית בעבודתו בענף הבניה.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע פלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה. היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

9. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים יסודיים, ובהם תחושת הביטחון של אדם וזכותו לשלמות גופו, לבריאותו הפיזית והנפשית וכן לכבודו. על התופעה הפסולה של שימוש באלימות, עמד בית המשפט העליון באין ספור החלטות. כך, בע"פ 3573/08 עודה עוואד נ' מדינת ישראל, בפסקה 45 לפסק דינו של השופט י' דנציגר (13.4.2010):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני הנוער ואם בקרב מבוגרים".

השנים שחלפו מאז נאמרו הדברים לא הקהו את תוכנם, וניתן לומר שהם יפים אף ביתר שאת לאור ריבוי מעשי האלימות בחברה הישראלית בשנים האחרונות. כאשר האלימות מכוונת כלפי בת או בן זוג, נתפסים המעשים האלימים "כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות" [רע"פ 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (21.1.2013)].

11. מעשי הנאשם בוצעו על רקע רצונה של חברתו להיפרד ממנו, ובכך טמון ממד נוסף של חומרה, נוכח ניסיון הנאשם לשלוט בהמשך חייה של בת זוגו, בניגוד לרצונה. יפים לעניין זה דברי השופטת (כתוארה אז) ד' בייניש בע"פ 10756/04 מאיר אזולאי נ' מדינת ישראל, (7.7.2005):

"יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב. התנהגות כזו המלווה באיומים, באלימות ובהטרדה, המבטאים חוסר נכונות להרפות ורצון להשליט אדנות על אותה אישה, יש בה כדי לסכן את כבודה, את חרותה של האישה, ולא פעם גם את חייה".

12. כאמור, הנאשם פעל מתוך רגשות קנאה, אובססיביות ורכושנות, זאת לאחר שהבחין שחברתו משוחחת עם אדם אחר, ומבלי שקדמה למעשיו כל התגרות מצידה. הנאשם היה אדיש לעובדה שהוא נוקט באלימות ובאיומים במרחב הציבורי, באופן גלוי ובנוכחות אנשים נוספים, כאשר בכל אלו יש כדי להעיד על תעוזה והעדר מורא. אשר למעשה עצמו, הרי שסטירה על הלחי, בפרט כאשר המעשה נעשה לעיני כל, היא מעשה מבזה ומשפיל כשלעצמו. לא ניתן להתעלם אף מפוטנציאל הנזק, בשים לב לכך שבמהלך האירוע הרים הנאשם לבנה, ושמעשיו האלימים נפסקו רק בשל התערבותם של שני אנשים שנקלעו למקום ונחלצו לעזרת חברתו.

לקולא, יש להתחשב בעובדה שמדובר באירוע אלימות חד פעמי, שאירע בלהט הרגע. כך, לעבירות לא קדם תכנון מוקדם או היערכות מיוחדת מצד הנאשם, לא נעשה שימוש בנשק, למעט הלבנה אותה אחז בידו בשלב מסוים, ואין מדובר באלימות המצויה ברף גבוה או במעשים שגרמו לחבלות. לאחר האירוע המשיכה המתלוננת בחייה, ואף ראתה לסלוח לנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. ב"כ המאשימה הפנתה לשני פסקי דין שניתנו על ידי, בציינה כי המקרה השני חמור מהמקרה שלפנינו. לעומתה, ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין הקלים בנסיבותיהם בעניינו, בגדרם נקבעו מתחמי ענישה הנעים החל ממאסר מותנה ועד למאסרים בני פחות משנה.

פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה:

א. ת"פ (ראשל"צ) 34838-02-21 מדינת ישראל נ' דוידוביץ' (7.2.2022) (להלן: עניין דוידוביץ'), בו הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, שבטייה בכך

שבמהלך ויכוח סטר הנאשם בחוזקה על לחיה של אשתו באופן שהותיר אדמומיות שחלפה אחרי 10 דקות. באותו מקרה מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין חודש ל-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בהינתן הודאת הנאשם, לקיחת אחריות, סיכויי שיקום, הורות משותפת, תשלום מזונות על ידי הנאשם ועבר פלילי ישן, נגזר על הנאשם חודש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

ב. ת"פ (ראשל"צ) 33499-12-19 מדינת ישראל נ' אוחיון (6.12.2021), בו הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בשני אירועים בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. הנאשם תקף את המתלוננת מספר פעמים, משך בשערותיה, ירק בפניה והטיח אותה בקירות ביתה, ובמקביל איים שיפגע בה באמצעים שונים. באותו מקרה, החמור לאין ערוך מהמקרה שלפנינו, קבעתי מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם נגזרו עליו 11 חודשי מאסר בפועל.

מטעם הנאשם הוגשו פסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2016), בו הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו ולאחר תיקון כתב האישום, בעבירה של תקיפת בת זוג. הנאשם דחף את אשתו, ובעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל. בפועל נגזרו על הנאשם שלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

ב. עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 49459-01-22 מדינת ישראל נ' רוזן (9.3.2022), בו הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפת בת זוג. הנאשם חנק ודחף את בת זוגו לאחר שזו החליטה להיפרד ממנו. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל. על הנאשם נגזר עונש של 24 ימי מאסר (כתקופת ימי מעצרו), לצד ענישה נלוות. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. עפ"ג (מחוזי-חי') 8694-09-20 פלוני נ' מדינת ישראל (6.5.2021), בו הורשע המערער, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות איומים ותקיפת בת זוג. במהלך ויכוח הטיח הנאשם את אשתו לקיר ואיים לזרוק עליה טלוויזיה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר. על הנאשם נגזר עונש של חודשיים מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל, ועבודות השירות הומרו בצו של"צ, זאת משיקולי שיקום, בהינתן לקיחת אחריות של הנאשם והמלצה חיובית של שירות המבחן.

ד. ת"פ (נת' 52600-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני (22.6.2021), בו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפה ואיומים כלפי רעייתו דאז. הנאשם תפס את רעייתו בצווארה ובכתפה, דחף אותה לאחור, ואף איים כי ישפוך חומצה על פניה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר. על הנאשם הושת עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים, זאת בהתחשב בגילו המתקדם, לקיחת אחריות, השתתפות בהליך שיקומי.

ה. ת"פ (רמ' 56603-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני (19.11.2019), בו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. במהלך ויכוח הכה הנאשם את אשתו באמצעות כפכף. על הנאשם נגזר עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית.

14. הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים אינה קולעת באופן מדויק לנסיבות המקרה שלפנינו, ואולם, כאשר עסקינן בעבירות אלימות ואיומים, ממילא מנעד הענישה רחב ביותר. כל שאוכל הוא לחזור על הדברים שאמרתי בעניין דוידוביץ', כי מתחם הענישה לגבי מעשה אלימות הכולל סטירה, בין אם זו הותירה חבלה ובין אם לאו, ראוי שיכלול רכיב של מאסר בעבודות שירות, זאת בשל ההשפלה הרבה הנלווית לו, קל וחומר כאשר הסטירה ניתנת לעין כל, כאשר למעשה האלים נלווית אף עבירת איומים וכאשר הנאשם אחז בידו בלבנה, כפי המקרה שלפנינו. בהתייחס לפסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה, ובמנותק ממתחמי הענישה שנקבעו, הרי שהעונש שהוטל על הנאשמים בסופו של יום התחשב בראש ובראשונה בקבלת האחריות, בשיקולי שיקום ובשיקולים נוספים שאינם מתקיימים בעניינו של הנאשם. בהינתן האמור, אני קובע כי מתחם הענישה בנסיבות המקרה שלפנינו נע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות וקביעת עונשו של הנאשם

15. הנאשם כבן 23, נעדר הרשעות קודמות. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם סיים שירות צבאי, למרות קשיי הסתגלות שהובילו לעריקות קצרה; השתלב בעבודות שונות, כאשר מזה כשנה הוא עובד בחברה בתחום בדיקת איכות בטון; הנאשם חש סיפוק בעבודתו, ומעוניין להשתלב בלימודים אקדמיים בנושא.

16. עד לפרידתם ניהל הנאשם ניהל קשר עם חברתו במשך כחמש שנים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן קשר שהתאפיין באובססיביות רבה ובקנאה הדדית, אשר התגברו במהלך השנים, אולם ללא אלימות. אף לאחר מתן הכרעת הדין לא קיבל הנאשם אחריות על מעשיו, טען שמעולם לא איים או תקף את חברתו, ואף הביע עמדה לגיטימית להתנהגותו, משום שלדבריו כך מקובל במערכת יחסים זוגית. הנאשם טען כי אינו אדם אלים, אולם הבין שיש לו קושי סביב נוקשות במצבים מסוימים במערכות יחסים, שהתבטא אף בקשר עם המתלוננת. הנאשם הסכים להשתלב בטיפול סביב נטייתו לעמדה נוקשה ולמצבי כעס, אולם שלל כאמור בעיה בתחום האלימות. מהתסקיר עולה שהנאשם היה מוטרד מהמחיר שיהיה עליו לשלם כתוצאה ממעשיו, ובפרט מהאפשרות שירצה תקופת מאסר, אף אם זו תרוצה בדרך של עבודות שירות, מן הטעם שהדבר יוביל לפיטוריו מעבודתו הנוכחית. בנקודה זו יש לציין שלא הוגשו מסמכים התומכים

בטענתו זו.

17. שירות המבחן התרשם מאדם צעיר בעל יכולות ורבוליות וקוגניטיביות תקינות, המנהל אורח חיים שומר חוק ומתפקד מבחינה תעסוקתית. מצד שני צוין שהנאשם מתמודד עם צורך בתחושת שליטה בשל חוסר ביטחון וחרדה, המתבטאות בקושי במתן אמון, קנאה ואובססיה, כאשר במצבים בהם חש ערעור במעמדו ובתחושותיו, הוא חווה הצפה רגשית שעלולה להתבטא בהתנהגות אימפולסיבית ופוגענית. נתתי דעתי אף לעמדת חברתו לשעבר של הנאשם, שמצד אחד תיארה אותו כקנאי ואובססיבי, ומצד שני הביעה עמדה מגוננת כלפיו, הבהירה שאינה חוששת מפניו ואינה מעוניינת שישלם מחיר מבחינה כלכלית. מהתסקיר אף עולה שאין זו הפעם הראשונה בה התפרץ הנאשם כלפי גברים זרים שניסו לחזר אחרי חברתו. בהינתן עמדתו של הנאשם, שסבר שאינו זקוק לטיפול בתחום האלימות, לא המליץ שירות המבחן לשלבו בהליך שיקומי.

18. הנאשם ניהל הליך הוכחות מלא. במהלך המשפט הציבו עדי התביעה האובייקטיביים לנאשם מראה ששיקפה לו את מעשיו מנקודת ראותם, אולם גם בכך לא היה כדי לגרום לו לשנות מעמדתו. כך, הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו הן במהלך המשפט, הן בפני שירות המבחן והן במסגרת הטיעונים לעונש, כאשר לא ראה לנכון להביע צער, חרטה או התנצלות על מעשיו. ניהול המשפט לא יזקק כמובן לחובת הנאשם, אולם ברי שהוא אינו יכול ליהנות מהקלה בעונש לה זוכים נאשמים שמודים באשמה ונוטלים אחריות. ביתר שאת, כאשר אי-נטילת האחריות אף מנעה אפשרות לשלב את הנאשם בהליך שיקומי, באופן שהותיר את בעיית האלימות ללא פתרון. למותר לציין כי ב"הסכמתו" של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי "רזה" אין די.

19. מנגד, נתתי דעתי לעברו הפלילי הנקי של הנאשם; לכך שלא נטען שהסתבך בפלילים פעם נוספת; לחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות; לגילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירות; למאמצים שהשקיע לאורך השנים בניהול אורח חיים תקין; לשאיפותיו בתחום העבודה ולפגיעה אפשרית בה נוכח היעדרותו בשל ריצוי עונש מאסר.

20. בנסיבות המקרה לא מצאתי טעמים לחריגה מהמתחם לקולא או לחומרא. על כל אלו יש להוסיף שקביעת העונש בגדרי מתחם הענישה, והקפדה על הכלל לפיו חריגה ממנו תיעשה רק במקרים נדירים, בהם עבר הנאשם הליך טיפול משמעותי ויוצא דופן, נועדה למלא אחר פן נוסף בענישה, והוא הרתעת היחיד והרבים, הנחוץ לצורך מיגור תופעת האלימות.

21. נוכח כל האמור, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק המרכזי של המתחם העונשי, ולהשית עליו מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות. בשים לב למערכת היחסים בין הנאשם לחברתו, כעולה מתסקיר שירות המבחן, עמדת החברה, שכזכור לא שימשה כעדת תביעה, ובקשתה משירות המבחן שהנאשם לא ייפגע בפן הכלכלי, מצאתי להימנע מהטלת קנס או פיצוי.

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, ירצה הנאשם את עונש המאסר במועצה הדתית נתיבות החל מיום 22.3.2023. במועד זה על הנאשם להתייצב לא יאוחר מהשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות (מפקדת מחוז דרום) לצורך קליטה והצבה. מובהר לנאשם שככל שלא ישתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות או עם מקום ההשמה, ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות ויהיה עליו לרצות את יתרת העונש בדרך של מאסר ממש.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים על עבירת אלימות או איומים.

23. ניתן צו כללי למוצגים.

24. כסף שהופקד על ידי הנאשם בתיק זה או בתיק מעצר הקשור אליו יושב לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

25. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 16.2.2023. לבקשת הנאשם ניתן יהיה להפקיד את הדרכון גם במזכירות בית המשפט בבאר שבע.

26. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ג, 15 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.